

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATÁSRENDI FEJLŐDÉS MUNKÁLÓJA
„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Előfizetési díj egy évre:

Tagoknak	1.— P
Pártoló tagoknak	2.— P
Intézményeknek	20.— P

Főszerkesztő:

vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20-22. szám
Telefon: 13-00-92

Eucharisztia

Eucharisztia: Oltáriszentség. Krisztusnak valódi teste és vére a kenyér és bor külső színe alatt. Az Oltáriszentség tehát a búzalisztból készült fehér ostya-kenyérben lévő Krisztustest.

1. Az evangéliumban olvassuk a kétezer esztendővel ezelőtt 33 évén át emberi életet élő Krisztus történetét. Az igazi, a valódi Krisztus, az élő, eleven Krisztus, manap is megváltást végző Krisztus, köztünk élő Krisztus nem az evangéliumban van, hanem az *Eucharishtiában*. Az evangéliumban csak a története van. Ha Krisztussal beszélni akarunk tehát, ha Őt megismerni akarjuk, ha az Ő kegyelmeit kérjük, ha első programpontunk szerinti vele való együttest ki akarjuk építeni, akkor nem a történelembe kell visszavándorolni, nem az evangéliumot olvasni, Krisztust nem messze távolban a csillagvilág mögé képzelt mennyországban keresni, hanem az Oltáriszentséghez fordulni, ahol Krisztus minden hatalmával, kegyelmével, szeretetével segíteni akarásával jelen van, vár, hív. Ha Krisztussal eredményesen akarok barátkozni, ha Őt megérteni és szeretni szeretném, akkor Őt meg kell ismernem. Megismerni csak ott tudom, ahol van, ahol kitárja magát előttem, ahol testével és vérével étel és ital módján táplálni akarja testi-lelki életemet: az *Oltáriszentségben*. *Krisztus-ismeret*, szeretet, együttes az Oltáriszentségen keresztül, az Oltáriszentségben, az Oltáriszentség által történik.

2. Oltáriszentsége csak a *katolikusoknak* van. Ez a katolikus hitnek, hitrendszernek az alapja. Semmiféle más felekezetnek sincs Eucharishtiája, nem vallja az Oltáriszentséget, nem bírja a való-

di, a köztünk élő, a minket tápláló, az evangéliumban hirdetett szavakat most is gyakorlatban megvalósító Krisztust. Hogy nem más vallásfelekezethez tartozom, hanem *katolikus vagyok*, azt az Eucharishtiához való viszonyom mutatja és méri. A világnak is arról kell megismerni és megtudni az én *katolikus voltomat*, hogy látja rajtam és bennem az Eucharisztia tiszteletét, értését, ismeretét, imádását.

3. Az Eucharisztia hittitok: a természetfölöttinek, az istenkegyelemnek hozzánk alászállása. Az Eucharishtiában való elmélyedés tehát magasabb *szellemi képességet, szellemi életet* feltételez és kíván. Minél *„intelligensebb”* tehát valaki, annál szerencsésebb lehet tehát abban, hogy a maga erejével is mindig közelebb juthat az Eucharishtián keresztül a Megváltó, az örök Bíró és az örök Mennyország-Krisztushoz. Ha az intelligens ember tehát boldog lehet, hogy ép *intel-*

ligenciájánál fogva több Krisztus-ismerethez juthat az Eucharishtiában és az Eucharishtián keresztül, éppen úgy kötelessége is az Eucharishtiát jobban ismerni, Vele többet foglalkozni, a Vele való együttest gyakorlati életében hatványozottabban megvalósítani.

Mi iparosok és kereskedők a munkásság *„elitjének”* valljuk magunkat, mi vagyunk ennek az óriási tömegnek színe-java, vezetői, példaképe, *legintelligensebb* elemei, tehát a mi kitüntetésünk is és kötelességünk is az Oltáriszentség mélyebb ismerete, tisztelete és a benne rejlő Krisztussal való minél szorosabb együttes. Az *„intelligencia”* kötelez legelsősorban erre! Mindezen okoknál fogva tehát az eucharisztikus világkongresszus szent esztendejében nekünk igazán meg kell mutatnunk mindennapi gyakorlati életünkben is, a kongresszus ünnepségeiben való minél tevékenyebb részvételünkkel is az Eucharisztia ismeretét, imádását és az Eucharisztikus Krisztussal való minél bensőségesebb gyakorlati együttesünket.

Az Eucharisztikus Kongresszus

Már nincs messze tőlünk. Világszerte beszélnek róla és gyűjtik a résztvevőket. Mi sem hallgatunk. Tudatában vagyunk annak, hogy egyletünk 90 éves múltját az Eucharishtiának, a benne élő Krisztusnak köszönheti és belőle meríti az erőt a jövőre. Tudjuk, hogy az eucharisztikus kongresszus hívó szava megértésre talál minden egyletünkben. Megértik mindenütt, hogy a hódolatból mi ki nem maradhatunk és meg kell mutatnunk, hogy a magyar iparos- és kereskedő társadalom fiatalsága Krisztust tekintti Mesterének, Atyjának.

Minden egylet kötelességeként teljesítse az alábbiakat:

1. *Résztvevőket gyűjteni*, hogy a legényegyleteket ezek képviseljék.
2. *Egyenruhás résztvevőket gyűjteni* (sapka, ing, öv), hogy az eucharisztikus kongresszus nagy oltáriszentségi körmenetének díszmenetében ezek képviseljék a legényegyleti mozgalmat.
3. *Bejelenteni a résztvevők számát* a Szövetségnek, hogy hányan jönnek az egyes egyletekből és hányan lesznek közülük egyenruhában.
4. *A piros-fehér K-zászlót* több példányban is beszerezni, hogy a körmeneten zászlóerdővel vonulhassunk fel.
5. *Az egyenruhát* (sapka, ing, öv) minél előbb beszerezni, a tagok kö-

Jelen számunk ára 8 fillér



zött terjeszteni és minden egyletben részletfizetési kedvezményt nyújtani a rendelőknek.

6. Megalakítani a 3—4 tagú bizottságot, amely a fenti dolgok rendszeres és fegyelmezett megszervezését ellátja.

Az enyém!

Az Élet, ez a titokzatos Isten-lehelet elindul. Mint pufók, vörös, néhány hajszállal tarkított húscsomó jelenik meg a pólyában s mégis az anya boldogan öleli magához: Az enyém!

A gyermek felnyitja szemeit s talán először fakad benne öntudatos gondolat, amikor a táplálékot nyújtó anyai kebel után nyúl s egész arcán boldog mosoly ragyog, mint-ha mondaná: Az enyém!

Játékot kap a gyermek. A szegény rongybabát, fából faragott ostort, a gazdag gyönyörű bolyi babát, hintatlovat, de mind valami kincsként babusgatja, játszik vele s dehogy adná másnak: Az enyém!

Az ifjú felserdül, dolgozni kezd s micsoda boldogság, amikor munkája sikerül. Igen, ez az enyém, az én munkám!

Rózsaszínű lánc öleli körül a szerelmes párt. Boldog önfeledten borulnak egymás keblére s egymást keresik. A szemük ragyog, a szívük dobog és odabenn a régi érzés új formában ölt testet, amikor egymásról érzik: Az enyém!

Aztán Isten áldásával pár lesz belőlük s jön a gyermek: az enyém, mondják mind a ketten s ismét innen elindul az élet titokzatos körforgása, amelyen végigvonul az, hogy az emberben isteni rendeltetés alapján van benne az érzés, hogy mindenkor bírni akarok valamit, valakit, ami, aki az enyém!

Mondjuk ezt aztán egy másik szóval, az ember legbensőbb sugallatával, legénebb gondolatával, sejtésével és érzésével végig az egész életen: a magántulajdon elvét vallja.

Ez serkenti az életre, ez buzdítja az élet minden percében, minden vonatkozásában és ezt a gyönyörű érzést, ezt a természetes és emberi vonást akarja elvenni Marx, amikor mindent a közösségnek ad s az ember csak robotoló gép, a közösségnek hasznát hajtó szám lenne. Hát lehet ez cél, lehet ez ideál, lehet ez álom ésszel, lélekkel ellátott, gondolkodó lénynek, érző szívű emberré teremtett isteni lehetetnek: az embernek?

Nem!

A MI PARLAMENTÜNK

Istenkisértésnek

számított még nem olyan régen a követelés, hogy az államhatalom kényszerítően szabályozza sok minden mellett a *munkaidőt*. Az 1919-es vashingtani munkaegyezmény nemzetközileg bevezette a 48 órás munkahetet — milyen soká is tartott, amíg mi is eljutottunk odáig — és ma már ott tartunk, hogy a közgazdaságilag vezető államokban a 30 órás munkahét gondolata kísért. Az Egyesült Államokban már is a 35 órás munkahét uralkodik és a legtöbb gazdaságilag nagyfontosságú államban a 40 órás munkahét szolgálja a munkásságot. A 48 órás munkahétért 70 évig küzdött a munkásság, mennyi vajudással fog megszületni általánosságban a 40, 35 és 30 órás munkahét? De el kell következnie ennek is, mert a nagyfokú racionalizálás, amely az üzemekben mindig erősebb méreteket ölt, testileg, lelkileg és idegileg annyira igénybe veszi a munkavállalót, hogy ennek ártalmait csakis a munkaidő csökkentésével lehet ellensúlyozni. És végre is nem szabad utolsó szempontnak lenni: az Isten által az ember javára adott értelem az embert is szolgálja. Ha az emberi értelem széppé, kényelmessé, örömtelivé tudja tenni a földi életet, hát nem lehet senkinek joga ezt megakadályozni. Tessék az Isten akaratának utat engedni, hogy szép földi élete legyen a teremtés koránájának, az embernek.

A fizetési szabadságot

már 22 államban biztosították a munkavállalók részére. Nem vagyunk ebben az utolsók. A kérdés csak az, hogy vajjon nálunk a valóságban lesz-e — fizetési szabadság? Már is tudunk egy esetről, amikor az alkalmazottakat elbocsátották, egy hétre elküldték őket sétálni és utána új alkalmazottnak újból felvették. A fizetési szabadság igényjogosultsága az egy helyen egyfolytában eltöltött munkanévektől függ. És ha közben egy heti sétát adnak felmondással?

Van törvényünk, de nem lesz, akire ez vonatkozhatik. A törvény

önmagában nem elég, kell erkölcs is és becsület, megértés és áldozatkészség. Meg kell maradni embernek, hogy a törvénynek érvénye lehessen.

A minimális munkabérek

1936-ban 8 állam vezette be. Azóta pedig már alig van állam, ahol az államhatalom ne védené — ha nem is a legtökéletesebben — az eddig védtelenül álló munkavállaló tömeget és ne akarna részére emberséges megélhetést biztosítani. De ennél a rendelkezésnél is az üzlet és a pénz hatalmasabbnak mutatkozott az államhatalomnál. A minimális munkabér majdnem kivétel nélkül *maximális munkabér* lett mindenütt. Az életfenntartási cikkek pedig oly emelkedést értek el, hogy a „maximált” munkabérek még azt az életnivót sem biztosítják, aminek fenntartása a szabad munkabérek mellett lehetséges volt.

A tizenötödik életévben

állapította meg az 1937. évi nemzetközi munkaügyi értekezlet az ipari munkában foglalkoztathatók legkisebb életkorát. Nagyfontosságú lesz ez a megegyezés, ha az egyes államokban bevezetésre talál, nemcsak a munkás egyéni életére, de a gazdasági életre is. A fiatalok egészségvédelmének hatékony eszköze lesz, mert a szervezetnek több ideje lesz a gátlás nélküli kifejlődéshez és kulturális tökéletesítéshez is egy újabb év áll rendelkezésre. A gazdasági életben úgy mutatja majd meg jótékony hatását a rendelet, hogy a munkavállalók kifejtettebb szervezettel, tökéletesebb felkészültséggel tudnak beállni a gazdasági életbe és így tökéletesebb munkát tudnak majd produkálni. A bérkérdésre is hatással lesz a rendelet, mert a bérekre vonatkozó verseny kisebb lesz, amit a fiatalok természetesen kifejtjenek a felnőttekkel szemben. Emberségebb fiatalkort a munkásifjúságnak, hogy emberibb fejlődése lehessen, hogy teljesebb emberré alakulhasson és így a munkástársadalom önmagára találhasson és emberibb jövőt biztosíthasson magának.

Az egyenruha

eszméink legjobb külső propagandája!

Hatékony családvédelmet

Közkeletű igazság, hogy a család a nemzet testének sejtje, melyből összetevődik és minden értékét nyeri. A család jelenti a nemzet életét, erejét, jelenét, jövőjét. Amilyenek a családok, mint a nemzet testének sejtjei, olyan maga a nagy test, a nemzet is. És a nemzeteket egymással szembeállítva az lesz az erősebb, versenyképebb, amelyek sejtjei erősebbek, egészségtől duzzadóbbak, élettől telítettebbek. Ha a nemzet értékét kutatjuk, ha a nemzet jövőjét akarjuk ma lemérni, úgy mérlegre kell tenni a családot és ennek súlya adja meg a nemzet értékét és súlyát. Nyilvánvaló igazság tehát, ha a nemzetnek jövőt, életet, érvényesülést és versenyképességet akarunk biztosítani, akkor a családnak kell életet teremteni, erőt, egészséget, versenyképességet adni. Az állam is csak akkor képviseli a nemzet érdekét és csak akkor szolgálja jövőjét, ha a családot szolgálja és annak biztosít életet és erősödést. A családon keresztül él vagy bukik a nemzet. *A családot védeni, erősíteni, éltetni kell, mert az jelenti a nemzetet.* Ezt az igazságot tudni és érezni kell mindenkinek, akinek hatalom adatott és akitől egyesek, közületek és összességek sorsa és élete függ.

Nem tartanak ma politikai, társadalmi, egyesületi nagygyűléseket, ahol a családvédelem hangoztatásával a tömegre ne akarnának hatni. Ez is már örvendetes, mert központi témává küzdötte fel magát ezzel a családvédelem problémája. A gondolat szókinése és sok esetben megértése nem is hiányzik ma a tömegnek és vezetők lelkéből. De annál kevesebb történik a megoldás, cselekvés terén. Sajnálatos tény, hogy még mindig csak *bajmegállapítás* történik és az *orvoslást* meglehetősen távolra toljuk ki még mindig. Átfogó jellegű intézkedés nemcsak, hogy nem történt még, de a közvélemény sem tudta még kitermelni azt.

A családvédelem megvalósítása terén először is helyre kell állítani a földi, társadalmi értékek ranglistáját. Igaz az, hogy az egyéni magánérdeket megelőzi a közérdek, a közjó mindenegyes esetben, ha földi javakról van szó. De igaz az is, ha a nemzet nagy többségének, a nagy nemzeti összességnek javáról van szó, akkor az államnak minden más érdeke mellékes és háttérbe szorítandó és a nagy nemzeti összesség javát kell szolgálni. Ma a családok óriási nagy többségének védelmé-

ről, erősítéséről van szó, tehát minden más érdeket félre kell tenni és minden eszközt és módot fel kell használni, hogy ez az érdek kielégítést nyerjen.

Családvédelem kell, mert *a családos ember nagyobb szolgálatot tesz a gyermekneveléssel a nemzetnek, mint az ugyanolyan munkát végző családtalan.* A munkateljesítmény-nél nem szabad csak azt nézni, hogy hány kéz és értelem, izom és akarat végzi a termelést, de annak is uralkodó szempontnak kell lennie, hogy hány éhes száj várja attól a munkától a kenyeret, hány meztelen test a ruhát és cipőt, lakást és ágyat. Meg kell találni a lehetőséget arra, hogy a családfenntartó a munkájával nemcsak önmagának, de a családnak, a gyermekeknek is megélhetést, fejlődést, jövőt biztosíthasson. Mert ma családvédelmi törvények nélkül jobb sorsot, szebb életet, több örömet nyújt az állam azoknak, akik családtalanok maradnak és csak önmaguknak élnek, mint azoknak, akik magukra merik venni a családalapítás gondját, terhet, munkáját és lemondását és gyermekeket, honpolgárt, katonát és munkást adnak és nevelnek a nemzetnek és építik annak jövőjét. Ezt a munkát is észre kell venni, ezt a munkát is fizetni kell, mert ez a munka a legnagyobb hazaszeretet, nemzetvédelem és áldozat. Egyesek előtt nem népszerű gondolatok ezek, de az önzés és elbarikadirozás korában más utat nem lehet találni a család megvédése és erősítése érdekében és így a nemzet felemelése érdekében, csak ezt. És ha egyesek — a boldog birtokosok — jogsérelmet is látnak e gondolatmenetben, a nemzet nagy többségének igazságos érdeke megköveteli ezeknek megvalósítását.

Családvédelem kell, mert *a jelenlegi viszonyok mellett a nemzet legértékesebb része, a fiatalság nem tud családalapításhoz jutni.* Mikor tud ma egy gyári munkás, egy kereskedősegéd, iparossegéd családalapításra gondolni nemcsak a fővárosban, de a vidéken is? Mikor és hol tud ma annyit keresni, mint alkalmazott, hogy a bére önmagán kívül még másoknak is életet jelentsen, kenyeret nyújtson és ott-hont adjon? Pedig, ha férfikorának legszebb éveit, erőinek legnagyobb teljét családtalanul kell eltöltenie és elfecsérelnie, ritkán lesz belőle egészséges lelkű és testű családalapító, mert belekővesedik az aglegénység önzésébe vagy az antiszo-

ciális ember keserűségébe. Pedig nem lehet számunkra közömbös, hogy a jövő férfiai, családapái, férjei milyenek lesznek. Ha pedig nem közömbös, akkor gyerünk minél előbb és minél radikálisabban a családvédelemmel — *de még idejében.*

Mi szeretjük a családot, a gyermekeket és benne önmagunk folytatását, tökéletesebb kialakulását és kiteljesedését. De szeretjük benne a jövőt is, a nemzet jövőjét. És ezt erőteljesnek akarjuk tudni, hogy keményen megvethesse a lábát a Gondviseléstől nekünk ajándékozott földön, hogy ne lehessen hatalom, mely innen kimozdítja, uralma alá hajtja.

Mi szeretjük fiainkat, a huszonöt-harmincéveseket, akiket az Isten akarata és a természet rendje a családba szánt és teremtett — de titokzatos hatalmak e természeti joguktól megfosztanak. Mi szeretjük őket és a tehetetlen szomorúság görcsére merevült szívvel nézzük döbbenetes tekintetüket, amely magán viseli a vádló reménytelenség kilátástalanságát: hát lehetünk mi erkölcsileg jók, jellemben kemények és életharcban erősek?

Azért fakad ki minden nemzet-szerető gondolkodó ember lelkéből a kérdés és könyörgés, koldulás és követelés: *családvédelmet!*

Családvédelmet, mert ez ma a leghatékonyabb nemzetvédelem!

Haidecker Sodronygyár!

Tisztelet és megbecsülés adassék e névnek országszerte. Mert példát adott, mert megértést tanúsított és mert kötelességet teljesített. A szociális igazság szolgálása és megértése ma kötelesség, melynek teljesítése alól ma nem volna szabad kivonnia magát senkinek.

Mit is tett ez a gyár? Olyan röviden és egyszerűen hangzik és mégis nem akartunk hinni szemünknek, amikor olvastuk. Csak ennyi történt: minden tisztviselő és munkás, aki 10 éve a gyár szolgálatában áll, 1000.— P hozományt kap és minden tisztviselő és munkás, aki két éve áll a gyár szolgálatában, minden születendő gyermeke után 100.— P keresztelői ajándékot kap.

Ugy-e ez családvédelem?

Ha ez a megértés ragályos tudna lenni, ha a nagy gyárak és üzemek is megkapnák — ezt a betegséget, mennyivel is javulna a helyzet és mily gyorsan találkozna akkor ez országban munkás és munkaadó,

vitéz Subik Károly

egeregyházmegyei elnök Ömértóságának

köszönet és hála a nagy nyilvánosság előtt is azért a páratlan megértésért, energikus támogatásért és határtalan áldozatkészségért, amellyel az egeregyházmegyei vezetőségi és elnöki értekezletet oly népszerű, értékessé és eredményeiben oly páratlanná tette.

Az ifjúságot összehozni, kipallérozni és világnézetünk soraiba állítani legnagyobb kötelességünket és feladatunkat kell, hogy képezze, mert ők a jövő hordozói, egyházi és nemzeti értékeink kiteljesítői. A felnőtt munkásifjúság életiskolája a legényegylet legyen, mert ez az intézmény évtizedeken át a magyar katolicizmus legértékesebb értéktárolója volt a multban a munkásifjúság körében és ezen hivatását a jövőben is teljesíteni tudja.

Az Ő szavai ezek! De nála a szó nem röppen el nyomtalanul, hanem testet ölt és létté válik. Mint egyházmegyei elnök nemcsak az egri együletet fejlesztette az ország első együletévé, de lelkesedésének lángja, tettekkészségének ereje megmozgatta az egész egyházmegyét és a legjobban egybeforrt legényegyleti kerületét alkotta meg az országnak.

Csak égjen apostoli lelkének lángja, gyujtsa lángolóvá a hamvadó tüzeket és alkosson nagyot Isten szolgálatában, Kolping szellemében a legényegyletek munkájában, ami méltó e névhez: vitéz Subik Károly!

Egeregyházmegyei értekezlet

Bevonultunk dec. 11-én este az egri legényegyleti palotába úgy, mintha hazamentünk volna. Mert ahogy *Ibos Sándor* II. elnök ránk mosolygott, gyöngéden belénk karolt és a családias termekbe vezetett bennünket, fiatait, öreget, elnököt, dékánt egyaránt, úgy csak a gondoskodó atya, a szerető testvér tud a családtagokkal bábni. És ez a családias, meleg hangulat megmaradt bennünk mind a három napon át. Mindenkinél a szeméből csak a megelégedés és szeretet, öröm és boldogság sugárzott, mert amit az egri egyület nagy elnöke, vitéz Subik Károly preláts-kanonok egyházmegyei elnök anyagiakban, szellemiekben és megértő szeretetben nyújtott az értekezlet minden egyes résztvevőjének, az valósággá formálta a nagy legényegyleti család bensőségének gondolatát és fejlethetetlen ölménnyé varázsolta a legényegyleti testvériség érzését. Ha valakinek kételye támadna afelől, hogy érdemes-e pénzt és időt pazarolni az egyházmegyei értekezletre és összecsődíteni három vármegyéből az elnököket, dékánokat és rendezőket, az kérdezze meg azokat, akik velünk együtt az egri három napot végigélték. És tegyen meg még egyet, aminek valóságában mi meggyőződéssel hiszünk.

Nézz meg azóta az egyházmegye legényegyleteit. Mi hisszük azt, hogy azóta mindegyikben több a lélek, több a szellem, több a családiasság és öntudat, több a munka, mert Egerből nem lehetett eljönni anélkül, hogy meg ne gazdagodott volna, meg ne lett volna mindegyikünk lelkesedéssel, tudással és hozzáértéssel, sok-sok ifjúság-szeretettel.

Amit az értekezlet egyik legna-

gyobb értékének kell elkönyvelnünk, az az a tény volt, hogy a hívó szó minden együletben visszhangra talált és minden együletnek elnöke, dékánja eljött, hogy beszámoljon és gazdagodjon. Köszönet e megértésért minden együletnek!

Szabad idő az értekezlet résztvevőinek kevés maradt. Hisz annyi megbeszélni való volt, annyi gondolatot, tervet és segítséget akart az értekezlet az egyletek vezetőinek nyújtani, hogy minden percet fel kellett használni. Még így is — ha szabad panasznak venni egyik-másik dékán önkéntelen kifakadását az értekezlet végén — az történt, hogy a program nem lett teljes egészében kimerítve.

Az egyleti családias szellem.

Az értekezlet első három órási gyűlése a legényegyleti szellem ismertetésével, szükségszerű megvalósításának fontosságával, annak módszereivel töltetett ki. És nem akadémikus jellegű, álmos és unatkozó előadás maradt, hanem a résztvevők alaposan bekapcsolódtak hozzászólásokkal az eszmecserebe. Minduntalan halhattuk *Ibos Sándor* II. elnök gyakorlati fejtegetéseit, ahogy ők az egri együletben létező formálják a szellemet. Na és aztán, ahogy *Cselényi József* vil. elnök, *Görömbölyi János* titkár, *Bellei Béla* dékán és *Korcsmáros László* II. dékán, a miskolc-alsóvárosi egyület kiküldöttjei ontották magukból a terveket, indítványokat, azt csak azok tudták produkálni, akik az értekezlet sikeréből szívügyet csináltak és gondolkodva

előre készültek. És megértésre talált az a régi igazság, hogy

a legényegylet lényege a heti gyűlés, amikor a család összejön és családi ünnepet tart. Amikor a család iainak szíve kitárul és szomjasan várja, lesi az igazságokat, a jellemnevelést, az életre való felvértezést, amit neki a legényegyleti atyja nyújt.

Nem is szabad a heti gyűlést alkalmasszerű előadók felolvasásával egészen kitölteni. Ott feltétlenül kell jutni félórának, egyórának az elnök-atyának, aki ilyenkor fonja a szeretet-szálakat az ő fiai lelkébe és ilyenkor gazdagítja őket a „keresztény nevelő művészet minden eszközeivel” a kemény férfi életre (Qu. a. bulla).

Csak a jól felhasznált hetigyűlés tudja a legényegyleti szellemet valósággá tenni és csak a hetigyűlés tudja a családiasságot megvalósítani, meleggé és őszintévé tenni a kapcsolatot a tag és elnök között. Heti gyűlés egyület-atyai beszélgetés nélkül céltévesztett időpazarlás. Egyület pedig jól felhasznált és állandóan megtartott hetigyűlés nélkül méltatlan a legényegyleti névhez és csak kompromitálja lesz a legényegyleti eszmének.

Az értekezlet ezen első ülése részletesen letárgyalta a hármass programot és mindegyiknél megmutatta a gyakorlati lehetőségeket azoknak megvalósításához. Mert mindhárom programot — úgy a Krisztus-együttés kiépítését, mint a szakmai továbbképzést, családi és közéleti nevelést — a legkisebb együletben is értékesen meg lehet valósítani, aminthogy meggyőződést szerezhetünk arról, hogy nem a város nagysága, hanem a vezetők lelkiisége határozza meg az egyletek értékét.

Az egyleti adminisztráció.

Az értekezlet többi ülései foglalkoztak az egyletek adminisztrációs kérdéseivel — gyakorlatilag bemu-

tattuk a példás egri dékánirodát, — az ünnepélyek, multságok rendezésével. A sok értékes elhatározásból feltétlenül ki kell emelnünk azt az egyhangú határozatot, hogy az egyházmegye minden egylete a nagy közönség figyelmes és rendszeres beszerzésével

egy nagy propaganda előadást tart, amelynek célja a legényegyleti szellemnek a nagyközönséggel való megismertetése

és rendez évente az egyet helyi társadalmi értékének demonstrálása érdekében lehetőleg farsangban *egyleti nagybált*, melynek rendezésénél lényeges, hogy a társadalom minden rétege képviselje magát, dokumentálva ezzel az egylet iránti nagybecsülését és értékelését.

Az egyleti belső szervezet kérdései, a dékán, II. dékán, rendezők szerepe és kötelességei, az alosztályok kiépítése, a heti gyűlés anyagának megállapítása, az „Új Nemesség” mozgalmi lap felhasználása és terjesztése, az egyenruha bevezetése mind olyan kérdések, amelyek részleteiben szétboncoltattak és gyakorlati megoldási lehetőségeik megtárgyaltattak.

A külső szervezési kötelességek és lehetőségek is tárgyát képezték a gyűlésnek és hangsúlyozottan fontosnak tartotta az értekezlet annak megállapítását, hogy az egyletek gondoskodjanak arról, hogy a

társadalom jóindulatát, hathatós támogatását, megértését szerezze meg mozgalmunk számára.

Amennyire elengedhetetlenül fontos az egyletben a belső szellem és ennek értelmében folyó nevelői munka, ugyanolyan fontos az egyletet beállítani a társadalom lüktető életébe és ott faktorrá, tényezővé tenni. Ennek fontosságát és megvalósítási lehetőségét nem volt nehéz a résztvevők előtt kézzel foghatóan bizonyítani épen Egerben ahol *vitész Subrik Károly* elnök két-évtizedes rendszeres és fegyelmezett munkájával elérte azt, hogy Egerben a legényegylet oly társadalmi erő és közéleti érték, amellyel mindenkinek számolni kell.

Külön súlyt helyezett az értekezlet az Eucharisztikus kongresszussal kapcsolatos legényegyleti feladatok megbeszélésére. Elmélyíteni és élménnyé tenni a tagokban a szent év kegyelmeit és bekapcsolódni a budapesti nagy ünnepségbe. A két feladat, amelyet minden egylet lelkesedéssel vállalt.

Vasárnap délelőtt az értekezlet tagjainak részvételével tartotta az egri egylet évi rendes közgyűlését. Eddig ismeretlen távlatok nyíltak meg a résztvevők előtt, amikor hal-

lották a súlyos számokat, statisztikákat, alosztályok beszámolóját, a tanonc-, legény- és mesteregyletek nagyszerű kiépítését, a rendszeres és következetes munka megállapítását, amely az elmúlt év folyamán ezt a mintaegyletet foglalkoztatta és fejlesztette.

Az elnöki értekezlet.

Vitéz Subik Károly egyházmegyei elnök elnöklése alatt külön értekezletet tartottak az egyletek egyházi elnökei és másodelnökei. Minden egylet mérlegre tétetett és kivétel nélkül értéknek találtatott. És vitték magukkal az elnök-atyák a jótanácsokat, vigasztalásokat, a tapasztalat és hozzáértés-sugallta útmutatásokat, amelyekkel az egyházmegyei elnök őket ellátta. E gyűlésen a szeminárium V. éves növendékei is résztvettek, hisz pár hónap múlva már rájuk is igazságéhes fiúk százai lesznek bízva.

És még soká irhatnánk, ha hűen és pontosan regisztrálni akarnánk mindazt, ami e három napot mozgalmunk életében, fejlődésében és jövőjében oly felbecsülhetlenné tette. De még lángoló betűkkel ide szeretnénk iktatni egy rövid, de lényeges mondatot:

Egeregyházmegyeiek! Az igazi munka csak most jön! Amikor meg kell mutatnunk, hogy az élet hétköznapijain is keményen álljuk a munka talaját és egyleteinkből oly értékeket kovácsolunk, mely a magyar Egyháznak és nemzetnek megtingathatatlanul alapja tud lenni! Várjuk a hétköznapiok ütemes, tüzes munkáját.

És most álljanak itt büszkén és tiszteletparancsolóan az értekezlet résztvevőinek nevei:

Eger: vitéz Subik Károly prelátus-kanonok, egyhm. elnök, Ibos Sándor II. elnök, Ignác Ferenc dékán, Pálkövi Gyula II. dékán. *Miskolc-Felsőváros:* Járdán József elnök, Zrebnyák István dékán, Kaszuba Tódor II. dékán. *Miskolc-Alsóváros:* Sivák István II. elnök, Cselényi József vil. elnök, Bellei Béla dékán, Koresmáros László II. dékán, Kőszegi Imre II. dékán. *Jászberény:* Kovács István elnök, Zaják Sándor dékán, Nagy Sándor II. dékán. *Jászalsószentgyörgy:* Frantsik József dékán, Tőzsér Pál II. dékán. *Szajol:* Dr. Lóczy Károly plébános-elnök, Czákó János ifj. elnök, Rudi János dékán, Lajkó Antal II. dékán. *Fegyvernek:* Lankás Tibor II. elnök, Tukarc Pál dékán, Bognár István II. dékán. *Rakamaz:* Tóth István II. elnök, Márton Béla I. dékán. *Törökszentmiklós:* Dr.

Beöthy Lajos esperes-plébános, elnök, Vass József dékán, Németh Lajos II. dékán. *Gyöngyös:* Koncsek János II. elnök. *Palgár:* Balla Sándor II. elnök, Léka László dékán, Virág Sándor II. dékán. *Mezőkövesd:* Eperjessy Dénes II. elnök, Czipezer István dékán, Gyétvai Károly II. dékán. *Jászárokszlás:* Bolya Ferenc II. elnök, Rueska József dékán, Budai János II. dékán. *Kunszentmárton:* Benke István II. elnök, Kiss Boldizsár kántortanító, karnagy, Surányi István dékán. *Tiszafüred:* Lazár Péter érs. tanácsos, plébános-elnök, Katona István II. elnök, Saflánszky Antal dékán, Barna Béla II. dékán. *Kisvárda:* Gell Antal esperes-plébános, elnök, Jászberényi János dékán, Pazonyi Zoltán II. dékán, Szlivka Sándor háznagy. *Diósgyőrvasgyár:* Faragó József II. elnök, Svéda Béla dékán, Faragó Ferenc II. dékán. *Füzesabony:* Devánszky Ignác II. elnök, Okályi Artur v. elnök, Varga Mihály dékán, Ujházi Ferenc II. dékán, Antal András háznagy, Antal József ifj. tag. *Jászládány:* Németh János dékán, Nagy Endre II. dékán. *Jászapáti:* Sás Károly dékán, Sebők János titkár, Sebők Lőrinc pénztáros, Kurucz János tanító. *Heves:* Demeter János II. elnök.

A beteg köszönete

*Lent a kápolnának zsámolyán,
Ifjú szívvel és lélekkel küldök
fohászt.*

*Uram! köszönöm a megpróbáltatást
Aldva legyen, ki tett velem ily
csodát.*

*A díszterem ódon fala újra
simogat,
A tudás hangja ott új erőket ad.
Mily más ez így Veletek együtt;
Istenem!
Humánus börtönben csak morfin
álom ez.*

*A csoda megtörtént, én újra itt
vagyok,
Férfias jellemmel vártam e napot.
Baráti karok, kik értem imádkoztatok,
Köszönöm nektek, hogy újra itt
vagyok.*

*Radványi József
központi tag.*

Dékán lelkigyakorlatunk

Nem keresek nagy szavakat és előkelő stílust, úgy magyaros férfi nyíltsággal és közvetlenséggel akarom csak elmondani, hogy mit is jelentett nekünk a dékán-lelkigyakorlat.

Kemény dolog az, megtalálni magunkban letagadhatatlanul a lelket, és érezhető módon szembe nézni az örök Istennel. Érezni alacsonyságunkat, állatiasságunkat, csúnya hálátlanságunkat és mellette aztán felfedezni, hogy mégis mennyire atyai hozzánk Isten és mennyire megért bennünket és mennyire elnéző.

Ugy mentünk be a Manrézába, mint a hétköznapi napszámok, akik sokszor réménytelenül húztuk az igát, éreztük magunkban az ellenmondást a vér fajtalan gőze és lelkiségünk emelkedni vágyása között. És ott bent megtaláltuk magunkat, lelkünket és tisztázni tudtuk a ranglistát testi és lelki értékeink és érdekeink között.

És amikor éreztük közeledni felénk a mi Mesterünket, ahogy halán és új világot jelentve kitárta lelkünk rejtekét és helyet keresett ott magának. És mi szinte fizikailag éreztük, hogy hozzánk jött, belénk telepedett és eléje tártunk mindent, hogy im ilyenek vagyunk és ilyenek akarunk lenni. Amikor beavattuk Őt legtitkosabb rejtekeinkbe, ahová eddig magunk is oly félve és bizalmatlanul tekintettünk, a férfi-lélek új mélységei nyíltak meg előttünk.

Amikor már nálunk volt Ő, akkor szégyenkezve bevallottuk Neki azt is, hogy mi — *dékánok vagyunk, hogy mi hivatva vagyunk másokat vezetni, másoknak példát adni, másoknak másolási anyagot nyújtani a Krisztus-másolásban.* Tétovázva lestük az Ő válaszát, nem taszít-e el magától minket, amikor mi oly hitványok és bűnösök vagyunk. De nála csak megértést, bátorítást, felemelést találunk. Csupa jószág, megbocsájtás és elnézés volt a multa vonatkozóan, de keménység és határozottság a jövőre nézve. *A mult elfelejtve és megbocsájtva, de a jövőtől szolgálattétel és határozott jószág, keménység és becsület az, amit vár tőlünk.*

És ezt mi dékánok megigértük Neki. Katonái akarunk lenni, akik keményen álljuk a harcot mellette és becsülettel akarunk Vele szembenézni és Neki bevallani: *Mesterünk, a Tiéd vagyunk és Mellette kitarunk.*

Most már újra itthon vagyunk. Végezzük újra az egyletben dékáni munkánkat. *De ez a munka most más.* Más, mert él bennünk Krisztus és valósággá lett bennünk első programmpontunk: Krisztus és én mi ketten együtt haladunk az élet és örök élet útján. Mi ketten együtt vezetjük az egyletet, a tanfolyamokat, gyűléseket és mindent, ami az egyletben a dékánra vár.

Köszönet szálljon innen is a Manrézához, ahol mi három napig boldogok voltunk, köszönet a jó Atyáknak, akik munkálva szerettek minket és köszönet mindazoknak, akik odasegítettek bennünket. A mi köszönetünk a munka lesz, amit Krisztussal végezni fogunk.

Tóth Sándor
központi dékán.

(Alljon itt még pár gondolat, amit a hálalevelekből közlünk, melyek a Szövetséghez érkeztek.)

„Nem volt még három ilyen napom. Nem hittem volna, hogy ilyen boldog is tud lenni az ember, ha a lelkét hozza felszínre és ha az Istenével együtt él. Meghálálom áldozatos jószágukat, hogy résztvehettem a lelkigyakorlaton, az egyletben teljesítendő munkával, amit mint egész férfi fogok elvégezni.“

„Miért is nem tud mindenki a Manrézába kerülni?! Eddig én sem becsültem túlnagyra. De ma tudom, hogy életet, férfias jellemet, becsületes munkát tud belőlünk kihozni. Rendezzenek csak minél többször lelkigyakorlatot a dékánoknak, de a rendes tagoknak is.“

„Az igazi Krisztus-együtttest most találtam meg. Meg is fogadom, hogy tagjaink között erős propagandát fejtek ki a lelkigyakorlat érdekében, mert magánról tudom, hogy a bűntől körülvéve milyen nehéz is jónak maradni. Köszönöm, hogy lehetővé tették anyagi áldozatokkal a lelkigyakorlatot.“

„Nemcsak én vagyok még tele a Manréza mélységes élményeivel, de a tagtársaim is tele vannak az utána való vágygal, amióta a hétfői gyűlésen elmondtam nekik mindazt, amiben ott részem volt. Érzem, hogy jobb dékán lettem, mert jobban megértem az isteni Ácsot, az én Mesteremet.“

„Szívemben, lelkemben újra karácson van. Egy új ember, egy új Krisztus született bennem. Szívemben, lelkemben újjászületve hagy-

tam el ezt a földi paradicsomot.“

Befejezésül köszönetet mondunk mindazon egyleteknek, amelyekben megértésre találtunk. Álljanak előttünk a nevek és legyenek példaképek:

Babody Jenő, Székesfehérvár, Balala Menyhért, Kecskemét, Baranyai Gyula, Budapest, Bezzeg István, Cegléd, Borbély Lajos, Gyöngyös, Császár Zsolt, Rákoshegy, Czipezer István, Mezőkövesd, Csajkovszky Nándor, Erdősi Gyula, Balassagyarmat, Fetter István, Pomáz, Fodor József, Visznek Fülöp Nándor, Cegléd, Galavits Ottó, Budapest, Gyurkovits Vince, Budapest, Gyutai Ferenc, Budapest, Hartmann Ferenc, Szekszárd, Heronay József, Rákoshegy, Hungler Károly, Veszprém, Ignácz Ferenc, Eger, ifj. Illy József, Pécs, Iván János, Budapest, Jäger Mihály, Kecskemét, Marosi Endre, Kispeszt, Mayer Mihály, Hatvan, Mága Béla, Pestszenterzsébet, Milley Ernő, Rákoshegy, Molnár Ferenc, Kispeszt, Nagy Palóc János, Budapest, Nádasdy Rezső, Győr, Pálkövi Gyula, Eger, Péter Ferenc, Pécs, Rajnai György, Szekszárd, Reisz Ádám, Bonyhád, Sándor Géza, Bonyhád, Sebők János, Karcag, Sebők Lőrinc, Karcag, Seprius Ferenc, Üllő, Siklósi József, Budapest, Szabó Mihály, Budapest, Szakács János, Pestszenterzsébet, Szigetvári János, Székesfehérvár, Szücs Ambrus, Pestszentlőrinc, Szüts Béla, Esztergom, Tóth János, Karcag, Tóth Sándor, Budapest, Trubacsek János, Győr, Turi József, Gyöngyös, Urbán Sándor, Hatvan, Varga Péter, Budapest, Veres Dezső, Karcag, Waldmann Antal, Pomáz, Wittmann Béla, Budapest, Zsiray Ferenc, Budapest.

Egyenruha

Sikerült az eddiginél sokkal jobb anyagból nagyobb mennyiséget lekötni mind a sapkából, mind az övből és ingből. Felhívjuk egyleteink figyelmét az egyenruhára és közöljük az új árakat:

Egyening nyakkendővel és gyűrűvel 5.50 P.

Egyensapka 4.80 P.

Egyenöv K-esattal, zománcozva 2.— P.

Kérjük a dékánokat, hogy az egyletekben erőteljes propagandával terjesszék az egyenruhát, különös tekintettel az eucharisztikus szent évrre.

Még egyszer és nem utoljára: Önállósítási alap!

Megnyugvással olvastuk az újságok újévi számában az önállósítási alap első hivatalos jelentését. Nem lepődtünk meg a kérvényezők nagy számán — 1153 kérvény 6.900.000 P segélyért —, sokkal jobban ismerjük fiatalságunk elhagyatottságát és tanácsatlanságát. Tudtuk, hogy sokan fognak e szalmaszálba kapaszkodni, hogy újabb életreményt merítsenek és tehetségüket, életrehivatottságukat megmutassák az alkotás terén is.

Tudtuk azt is, hogy három kategóriába oszlanak a kérvényezők, éspedig a főiskolai képzettségűek, a középfokú iskolát végzettek és végül a fő- és középiskolai végzettség nélkül, szak-képzettség alapján kérvényezők, akik önálló egzisztenciát akarnak alapítani. Azt is tudtuk, hogy az önállósítási alap az első két kategóriába tartozók részére lett első sorban megalkotva. A harmadik kategóriába tartozók részére az alap javára befolyt adományokat szánta a rendelet abban a tudatban, hogy ezen adományok meghaladják majd az alap összegét.

Úgy látszik, a kormány is abban a hitben élt, hogy ma már

van szociális megértés, hogy a tehetős rétegek is megérzik az idők szelét és kinyitják a páncélszekrények ajtaját. Hát ki is nyitották a jól lelakatolt pénztárcát és jótékonyági perselyekbe való fillérekkel támogatták az alapot azok, akiknek birtokában a nemzeti vagyon nagyrésze van. Hisz vigasztalódjunk meg, az alap javára befolyt írva és mondva: 35.500 P. Jótékonyáságnak nem elég ez?

Hát bizony nagytőkések, nagy vagyonúak, akiknek rendelkezése alatt áll a mi nemzeti vagyonunk nagyrésze, Önöktől sem a kormányhatalom, sem a társadalom, de még inkább nem az ifjúság az Önállósítási Alappal kapcsolatban nem közjótékonyaságot várt, remélt és akart, hanem *nemzeti kötelességteljesítést*.

Mert nemzeti létünk függ attól, hogy fiatalságunknak milyen jövőt tudunk adni. Nemcsak a fiatalság léte, vagy nem léte, de a nemzet léte is kockán forog és azt hisszük, hogy némileg — az Önök léte és nem léte is függ tőle.

Azért több megértést és kötelességteljesítést!

Szövetségi himnusz és indulók

Az eucharisztikus szent évre elkészült Szövetségünk új himnusa, mely zenéjének komoly fenségével és grandiozitásával, szövegének mélységével — a szentség hírében elhunyt Harangi László szerzeménye — nagyszerű eszköze lesz a templomi használatban az áhítat kifejezésének és ünnepélyes alkalmakkor mozgalmunk propagálásának.

Ugyancsak elkészült az új mozgalmi indulónk, mely szövegében a legényegyleti hármast programot tartalmazza, zenéje pedig mozgalmunkhoz híven életet, erőt, lendületet jelent. Nagyszerűen alkalmas menetelésekre, kivonulásokra. Különös jelentősége van az eucharisztikus kongresszussal kapcsolatban, amikor is közös felvonulásainkon úgy a fővárosban, mint az összes egyletekben nagyszerűen használhatjuk.

Mozgalmunk hazafias jellegének kidomborítása céljából készült a

harmadik szövetségi zeneszám, az úgynevezett „Új Nemesség”-induló, mely tartalmazza nemzeti, társadalmi és szociális jelszavaink igazságait.

Mindhárom kapható már a Szövetségnél, darabonként 4.— P-ért. Egyesületek 50%-os kedvezménnyel szerezhetik be mindhármát és mindegyikhez 50—50 szövegpéldányt is kapnak. Férfikarra átírva is kapható.

Előadás-anyag gyűjteményt

Sokszor volt már szó róla, sokan sürgették már megvalósítását, de a Központot leszámítva, még egy egylet sem kapcsolódott be tevékenyen a megvalósítás munkájába. Arról van ugyanis szó, hogy előadásokra, színdarabokra, szavalá-

TUDNOD KELL...

Tágkönyv	— .50 P.
Jelenkezési lap	— .04 P.
Ideiglenes tagjegy	— .04 P.
Vándorlap	— .20 P.
Kartoték	— .04 P.
Kolping-életrajz	— .50 P.
Kolping-jelvény	— .30 P.
Szövetségi zászló	25.00 P.
Egyening, nyakkendő	5.50 P.
Egyensapka	4.80 P.
Egyenőv	2 00 P.

sokra, ének- és zeneszámokra kérnek ugyan sokan anyagot, de ennek az anyagnak összeállításához még senki sem segített hozzá.

Azért kérjük az egyleteket, kapcsolódjanak be az akcióba és állítsák össze a különböző előadásokra alkalmas anyagukat, hogy segítségre tudjunk egymásnak lenni és így megszabadulunk attól az idegölő, terméketlen munkától, hogy minden előadás előtt a színdarabok százait kell átolvasnunk, amíg megfelelő darabot találunk. A legfontosabb szempont legyen az anyag összeállításánál, hogy erkölcsileg kifogástalan legyen a darab és színpadi értéket képviseljen. Az előadási anyagot az alábbi csoportok szerint állíthatjuk össze:

1. Avatási ünnepélyre, legénynapra, propaganda nagygyűlésre alkalmas színdarab, költemény, ének- és zeneszám, melodráma.

2. Adventi, nagybőjti, vallásos estre alkalmas színdarab, költemény stb.

3. Komoly tárgyú társadalmi színdarab, népszínmű, dráma.

4. Vigjáték, operettek.

5. Jelenetek, magánszámok, konferánszok stb.

Minden darabnál jelezzük a szereplők számát, a szerző nevét, a kiadás helyét és ha lehet a darab beszerzési árát.

Ha gyűjteményünk gazdagon össze van állítva, a Szövetség díjmentesen bocsátja az egyletek rendelkezésére. Egyelőre feladatunk: szorgalmasan gyűjteni az anyagot.

EGYLETEINK ÉLETÉBŐL

Budapest—Központ: (Esztergom főegyh.) Bensőséges melegséggel ünnepelte meg a karácsonyt. A karácsonyból kiáradó szeretet áthatott mindenkit: egy nagy családdá fogta össze a tagokat. Az Egylet pártfogóitól befolyt adományokból 110 tagot látott a Központ karácsony estéjén szeretet-vacsorán és karácsony napján ebéden vendégül. 26-án volt a Központ karácsonyfa-ünnepélye, melyen az ünnepi beszédet *Tegzes Béla* rendes tag mondotta, aki a meghirdetett karácsonyi beszéd pályázat első díját nyerte. Az Egylet vezetősége és a rendezőgárda tagjai rövid jelmondatok kíséretében gyűjtötták meg gyertyáikat a karácsonyi Kis Jézuska tiszteletére. Majd az Egylet jótévedőitől beérkezett nagyszámú adományból kapott minden tag, — *akinek tagsági könyve rendben volt* — karácsonyi szeretetesomagot.

Január 24-én lesz a szabó-céh mestervizsgálója. Tavaly a fodrászcéhnek volt egy tömeges és jól sikerült mestervizsgálója. Ezen felbuzdulva az idén a szabók kértek az Iparkamarától engedélyt az együttes mestervizsgálóra. Bízunk ennek a sikerében is, mert a szabók éjjelnappal tanulnak.

Most kezdődnek meg a Központban a népművelési és szakmai céh tanfolyamok második feléve.

Szigetvár: (Pécs egyhm.) Az egyletnek hosszú időn át volt kiváló II. elnökét *Sudár Dezsőt* Hosszúheténybe helyezték. Ezen tény mellett szó nélkül nem mehetünk el. Szolgáljanak e sorok szerény köszönetül és elismerésül az Ő eredménydús, fáradhatatlan munkásságáért és egyben kérjük, hogy új állomáshelyén is legyen a legényegyleti eszméknek híve és gyakorlati megvalósítója.

bevonul Krisztus keresztje egyeletünk termeibe. Ezzel a kereszttel akarunk masírozni azon az úton, amelyet Krisztus Királyunk és Mesterünk megmutatott.“ Köszönjük *Molnár György* plébános elnöknek ezt a nagyszerű szellemet, melyet belenevel az ő fiaiba. De köszönet *Keller Ferenc* dékánnak is szép beszámolójáért és áldozatkész munkásságáért.

Sátoraljaújhely: (Gör. kat.) Január 6-án anyagilag és erkölcsileg egyaránt jól sikerült előadást rendeztek, melyet februárban is megakarnak ismételni. A sikeres egyleti munka *Seszták László* elnök áldozatos munkásságának és ifj. Dévényi János dékán ügybuzgóságának eredménye.

Lenti: (Szombathely egyhm.) Egyik kiváló vezetőjének, *Borsos Lajos* hercegi számellenőrnek tartalmas leveléből csak egy mondatot szeretnénk kiemelni: „Életfelfogásom pedig: *El van vesztve az a nemzet, amely nem törődik a fiatalsgával és a családdal.*“ Bár volna ez sokaknak, mindenkinek életfelfogása: sok keserv megenyhülne, sok nyomasztó probléma megoldódna!

Kiskunmajsza: (Vác egyhm.) Örömmel olvastuk a Majsai Hírlapban a hosszú beszámolót a jól sikerült karácsonyi előadásról: „...a Katolikus Legényegylet iránt a község lakossága mindig a legszívesebben megértéssel viselkedik“ — írja a Majsai Hírlap. Úgy a község társadalmával való nagyszerű együttműködéshez, mint a szép előadáshoz szívből gratulálunk.

Új Szövetségi zászlónkat szerezték be.

Ára: 25 pengő

Kaposvár: (Veszprém egyhm.) *Követésre méltó példa!* „... az Eucharisztikus Kongresszusra 33-an megyünk fel egyleti költségen“ — jelenti az Egylet áldozatkész II. elnöke *Rozmán Alajos*, aki szívvel-lélekkel a külváros iparos-, kereskedő-, munkásifjúságának atyja, vezetője, nevelője. „80 rendes tagunk van, de kb. 30 új tagot vehetünk fel a tavasszal. Gyűléseink nagyon nívósak. Így maguktól jönnek a legények jelentkezni.“ Ime, ahol nem sajnálják az áldozatot, munkát, fáradságot, — szűkös anyagi körülmények ellenére is gyakorlati valósággá válnak a legényegyleti eszmék!

Debrecen: (róm. kat.) *Dr. Szabó János* II. elnök kiváló, egyleti vezetését tanúsítja hozzánk beküldött szép beszámolója. „Negyvenötön vagyunk. A hétfői gyűléseket szigorúan megtartjuk. Alig hiányoznak 5-en, 6-an. Előadóink: orvos, ügyvéd, tisztviselő, akik igen ügyes felvilágosító előadásokat tartanak. Háromszor voltunk közös szentgyónáson és szentáldozáson. Tavasszal zárt lelkigyakorlatot szeretnénk tartani a most megnyitásra kerülő nyíregyházi ferencrendi zárdában.

A tagok mindennap összejönnek az egyletben, ahol meleg szoba, rádió, folyóirat, ujság, sakk és domino áll rendelkezésükre. Az *Új Nemességet* nagyon szeretik.“ Megjegyzést ezen értékes beszámolóhoz nem fűzünk. *Olvassuk és kövessük!*

Sopron: (Győr egyhm.) December 19-én 30 új tagot, új Kolping és Krisztus katonát avattak fel. *Fekete Jenő* dékán fáradhatatlan munkássága folytán *megalakult a sajtóbizottság, amelynek feladata, hogy az Új Nemességet minél többen megismerjék és járassák.* Iparoknak mindenben megvalósítani a dékáni értekezlet határozatait.

Nagyvázsony: (Veszprém egyhm.) Értékes munkáról szóló jelentést kaptunk. A legteljesebb mértékben igyekeznek gyakorlati valósággá nyújtani a tagoknak a legényegyleti eszméket. A tagok hétfői gyűléseken beszédeket, előadásokat tartanak, szavalnak és ezáltal elsajátítják a nyilvánosság előtti biztos fellépést. Bekapcsolódnak a népművelésbe is kultúrestétik rendezésével. Végül még a dékán leveléből idéznük néhány mondatot: „Vízkereszt napján a dékánok kezdeményezésére és az ifjúság áldozatkészességéből

Szerkesztői üzenetek

Többeknek. Az *Új Nemesség* havonta négyszer jelenik meg: tagoknak havonta két számmal, elnököknek és dékánoknak külön-külön egy-egy számmal. Ha ketős a tagok részére küldött szám, mint a jelenlegi is, akkor 8 fillér az ára.

Pomáz: A szóbanforgó vezércikkünk nem adott tápot a jelzett félreértésre. A cikk nem a legényegylet tagjaira értette azt, hogy az Egyház ellen tüntettek. Csak a rosszakarat tudta azt abból kiolvasni.

Kiadja: az Országos Központi
Katolikus Legényegylet.
Felelős szerkesztő és kiadó:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Máté Ernő könyvnyomdája,
Budapest, VIII., József utca 61.